

Ukrainian Drama
TRANSLATIONS

ukrdrama.ui.org.ua

Author	MAKSIM KUROCIIKIN
Play	DEPORTARE
Original name / translated	ПЕРЕСЕЛЕННЯ
Translator	RALUCA RĂDULESCU
Language of translation	Românesc
Copyright of original text belongs to	makurochkin@gmail.com
Copyright of translation belongs to	ralucarescu@yahoo.com

Traducere de Raluca Rădulescu
București, 30 aprilie 2022

Dragă Fritz!

Îți scriu dintr-un loc foarte ciudat. Călătoresc într-un vagon cu... ține-te bine... evrei, care sunt deportați. Știi ce părere am eu despre chestiunile legate de sânge, jucăria asta stricată a romanticilor noștri. Dar, crede-mă, în

vagonul ăsta de animale (nu vreau să folosesc expresia „vagon de vite” pentru a nu cădea în melodramă) și tu ai deveni antisemit. Eu nu am acces la nicio astfel de circumstanță atenuantă.

Pentru că, după cum s-a aflat recent, eu sunt totuși evreu și de aceea nu am tendințe sinucigașe, așa că trebuie să mă limitez la rolul de mizantrop începător. Iartă-mă pentru ultima frază, a cam început scârțâie pe la mijloc, dar lumina de aici e foarte proastă și scriu aproape pe ghicite, fără să pot reciti și corecta stilul. Dar cred că ai prins ideea: aici e un iad de teme umane, toate învârtindu-se în jurul problemelor legate de mâncare și ușurare. Doi soți care nu se obolesc să-și facă provizii de alimente, stârnesc indignarea tuturor, chiar și a dușmanii lor declarați: redactorul de la „Idea teatrală” și fostul proprietar al „Revistei de Seară”.

Comicul situației e accentuat de prezența mai multor copii de țăță, plânsul lor inevitabil direcționând foarte mult starea de spirit a publicului spre Triasic. Nu am ajuns încă la ouat, dar, după calculele mele suntem deja personalități destul de heidelbergiane. Fritz, explică-mi! La ce se gândește conducerea? Nu e oare clar că cei care întâlnesc astfel de atitudini vor purta în ei sămânța îndoielii față de tot ce e german? Eu găsesc justificate unele măsuri militare și civile. Dar toate astea nu pot dura la nesfârșit! Mai devreme sau mai târziu, va trebui să trăim din nou cu acești oameni, iar ei ne vor reaminti (vezi, eu încă mă simt neamț) toate absurditățile și greșelile deportării. Dacă ai auzi discuțiile de aici!

Dintr-o dată, toată lumea s-a transformat în H.G.Wells, deși, până ieri nu citiseră decât romane polițiste. M-am săturat să dezminț zvonurile despre camerele de gazare și cuptoarele electrice proiectate pentru a arde cadavrele evreilor (așa se vorbește!). La prima oprire voi încerca să stau de vorbă cu ofițerul care escortează trenul. Sunt câteva semne care mă fac să cred că e un om educat și bine intenționat.

Cred că ar fi corect să pedepsească pe câțiva dintre cei extrem de zeloși cu imaginație foarte bogată, ca exemplu. Este în interesul nostru comun să nu cedăm în fața baobabilor dintr-o carte nu ne place nici unuia dintre noi. Fritz, convinge-i pe colegii tăi! Știu că te cunoști cu mulți șefi care te ascultă. Iată o listă cu ce trebuie neapărat făcut:

1. Eliminați comportamentul nepoliticos la îmbarcare. Ca un vechi freudian ce sunt, mi-e clar că în spatele tuturor țipetelor se ascunde iritarea față de propria incapacitate de a îmbunătăți situația de organizare. Dar nicio compensație nu poate justifica cuvintele spuse de un căpitan oarecare unei fete rătăcite: „urcă, rahat cu ochi”. Crede-mă, toată lumea e conștientă că vagoanele de tren valorează, pe timp de război, greutatea lor în aur. Nimeni nu cere un confort special, doar că nu trebuie uitate grimasele elementare de politețe.

2. Etichetați mai atent bagajele. În cazul în care nu se poate, să spunem, ca bagajele să fie în același vagon cu proprietarii lor (și probabil că există motive rezonabile pentru asta), ele ar trebui etichetate într-un mod unitar, folosind o numerotare continuă. Acum, fiecare semnează după propriul gust, iar la sosire, confuzia și conflictele sunt inevitabile.

3. Desfășurarea de activități explicative. Acest punct este, în esență, unicul. Toate celelalte nu sunt atât de importante. Dar este vitală prezența unei persoane autorizate care să vorbească și să explice.

4. Nu pierdeți oamenii! Explic printr-un exemplu: în vagonul nostru a fost numit șef un polonez abia alfabetizat. Profesorii bătrâni sunt jigniți, va fi nevoie de un efort serios pentru a-i readuce în rândurile constructorilor noii Germanii. Ce i-a împiedicat să lămurească adevărata ierarhie? Senzația e că importanța dată celor mai răi este o răzbunare a rangurilor inferioare pentru propria lor asuprire.

5. Nici nu amintesc problemele legate de aprovizionare. Nu există aprovizionare. Perturbarea este atât de evidentă încât probabil e un incident izolat, nu unul sistemic. Nu văd rostul de a discuta detalii.

6. Vorbiți despre planuri din timp. Oferiți cel puțin o idee generală despre viitoarele așezări. Timpul petrecut în vagoane, în bocete și pesimism, ar putea fi folosit pentru a se gândi organizarea din noul loc. Înțeleg că există un plan unic, dar uciderea inițiativei este contraproductivă. „De ce să nu vorbești?”, cum ar spune urecheatul nostru sergent de stat major, îl mai ții minte?

7. În orice situație neclară, faceți teatru. Acest principiu este universal, în vagonul nostru sunt suficienți specialiști pentru o trupă în toată regula. S-ar

putea evita nervozitatea inutilă, dacă oamenii ar fi ocupați cu alegerea repertoriului sau cu pregătirea unui concert. Știu din experiență că teatrul poate consuma cantități nesfârșite de timp, energie și chiar vieți. Este, de asemenea, potrivit pentru cei care caută să dispară fără afectare. Pe scurt, sunt un susținător înfocat al teatrului în toate dezastrele vieților noastre. Teatrul este laba osoasă de maimuță a puterii, cu ea se scarpină când îi mănâncă. Toată lumea la teatru! La urma urmei, chiar și o ceartă teatrală bună, de modă veche e mai sănătoasă decât atmosfera în care ne aflăm.

8. Apa n-ar trebui lipsească, e ...